

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 28.034 van 28 mei 2009
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Azerbeidjaanse nationaliteit te zijn, op 31 december 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 december 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 13 maart 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 april 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. COX, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

“U verklaart het staatsburgerschap van Azerbeidzjan te bezitten en van Azeri origine te zijn. U had veel TV optredens: als klein jongetje bracht u al gedichten van uw vader over de onafhankelijkheid van Azerbeidzjan.

U bent lid van de Volksbeweging Khalg Sessi (“de stem van het volk”) sinds 1988.

Op 12 november 1995 werd u samen met uw vader aangehouden op een meeting. Uw vader werd vastgehouden en u werd vrijgelaten.

In 1997 en 1998 werd u ook aangehouden op een meeting en telkens 2 à 3 dagen vastgehouden.

Na de presidentsverkiezingen in oktober 2003 was er een betoging waar meer dan 1.000.000 mensen waren, waarbij Khalg Sessi een van de hoofdorganisatoren waren. U hebt op 16 december 2003 tijdens de betoging ongeveer 10 minuten het woord genomen.

U werd bij deze oktobergebeurtenissen van 2003 gearresteerd. U werd ongeveer 3 weken opgesloten in het politiebureau van de Sabajski-wijk. U werd geslagen en neergestoken op het politiekantoor door een rechercheur met mes. Eigenlijk moest het genaaid worden, maar uiteindelijk is het vanzelf (moeten) genezen.

U werd in het kader van de parlementsverkiezingen van 2005 gearresteerd. U werd dan 2 à 3 dagen vastgehouden. U werd beledigd en geslagen. Uw been bloedde en u had een open wonde aan uw hoofd.

U werd op 15 februari 2006 ontslagen op uw werk omwille van uw politieke banden. In februari 2006 werd u een week opgesloten in de Sabajski-wijk. U werd weer geslagen en beledigd.

Op 12 oktober 2007 werd u thuis gearresteerd door 4 medewerkers van de staatsveiligheid. Ze brachten u naar het ministerie van Staatsveiligheid waar u 2 à 3 dagen werd vastgehouden. U werd niet geslagen.

Op 15 oktober 2007 zou normaal gezien uw artikel verschijnen, maar uiteindelijk is het niet verschenen.

In november 2007 werd u uitgenodigd bij het parket van de Sabajski-wijk, maar u ging niet. Er werd een strafzaak tegen u gestart door het parket van de Sabajski-wijk.

In november 2007 werd u voor 3 dagen bij de politie opgesloten.

U werd beschoten op 06 januari 2008.

Op 16 januari werd uw moeder geslagen. Ze liep hierbij blauwe plekken op haar gezicht, en haar been was gebroken. Er was grote chaos in jullie woning: uw collectie was verdwenen en alle geschriften van u en van uw vader waren vernietigd.

In maart 2008 werden er 3 mensen in uw directe omgeving aangehouden. U stond met deze mensen in contact en u hebt gevraagd om alle medewerkers van de pers vrij te laten.

U besloot te vertrekken.

U verliet Azerbeidzjan 31 januari 2008 met het vliegtuig naar Minsk (Belarus) en twee dagen later reisde u met een auto richting België. Jullie reden met de auto via Polen en Duitsland naar België. U kwam België binnen op 07 februari 2008 en u diende een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 08 februari 2008."

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

2. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van de kandidaat-vluchteling te beoordelen.

De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"Uit een vergelijking van uw verklaringen met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijken enkele fundamentele inconsistenties en tegenstrijdigheden die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas volledig ondermijnen.

Ten eerste verklaart u tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat u problemen kende in Azerbeidzjan omwille van uw politieke ideeën en u stelt dat u sinds 1988 lid bent van de beweging Khalq Sessi (CGVS, p. 7). U geeft aan dat in oktober 2003 er een betoging was in Azerbeidzjan waar meer dan 1.000.000 mensen aanwezig waren, waarbij Khalq Sessi een van de hoofdorganisatoren was (CGVS, p. 7 en 9)

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt daarentegen dat er in het Azeri politieke landschap geen sprake is van een beweging Xalq Sessi en dat bij de evenementen in oktober 2003 geen Xalq Sessi organiserende organisaties betrokken was.

Ten tweede verklaart u tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat u bij de gebeurtenissen in oktober 2003 ongeveer 3 weken werd opgesloten (CGVS, p. 10).

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt daarentegen dat niemand die administratief was aangehouden op 16 oktober 2003 langer dan 15 dagen heeft opgesloten.

Verder blijkt uit deze informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, dat er wel tegen een 120 mensen een strafzaak is gestart. De lijst met deze 120 mensen is gekend, maar daar staat uw naam niet tussen.

Ten derde verklaart u tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat u tijdens de meeting in oktober 2003 zelfs een speech hebt gehouden van ongeveer 10 minuten op en dat u daarbij gearresteerd en gedurende 3 weken vastgehouden werd (CGVS, p. 10).

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt daarentegen dat het niet geloofwaardig is dat een persoon die in die periode zou gesproken hebben, uiteindelijk zou zijn vrijgelaten.

Ten vierde verklaart u tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat u in Azerbeidzjan een bekend figuur bent, en dat u vermoed dat alle Azeri u kennen aangezien u veel TV optredens hebt gehad (CGVS, p. 5).

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt daarentegen dat in verband met de zoektocht naar uw naam die bekend zou zijn in Azerbeidzjan, geen enkele informatie werd gevonden.

Gelet op het voorafgaande kan in uw hoofd geen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten (een identiteitskaart, een diploma, een geboorteakte, nog een diploma, een overlijdensakte van uw vader, een scheidingsakte, een rijbewijs en een werkboekje) bevatten informatie met betrekking tot uw identiteit, en met betrekking tot de identiteit van uw gezin, doch niet met betrekking tot de door u in het kader van uw asielaanvraag aangehaalde problemen. Derhalve wijzigen deze documenten niets aan bovenstaande beslissing.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten (een voordeelbadge als rehabilitatie voor de repressie die uw gezin gekend heeft in de Sovjettijd, een badge van uw vader dat hij lid was van de schrijversbond, een boek dat u hebt voorgelegd dat u hebt geschreven als co-auteur, en een boek van uw vader) bevatten de informatie dat uw vader geleden heeft onder de Stalinrepressie, en dat u uit een familie van intellectuelen komt, doch bevatten geen informatie over uw concrete problemen. Derhalve wijzigen deze documenten niets aan bovenstaande beslissing.

Het door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde krantenartikel in de krant "Recht en Gerechtigheid" bevat de informatie dat u gezocht wordt als slachtoffer van gerechtigheid. Gezien het feit dat volgens uw verklaringen niet vermeld wordt door wie u gezocht wordt, gezien niet wordt aangegeven dat u door de overheid gezocht wordt, en gezien er zelfs niet wordt aangegeven waarom u gezocht wordt (CGVS, p. 4), wijzigt dit document niets aan bovenstaande beslissing.

Het door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde krantenartikel in de krant "Azadliq" bevat volgens uw verklaringen het gegeven dat er mensen in uw directe omgeving werden aangehouden, en er staat verder enkel nog over u dat u contact had met deze mensen en dat u gevraagd had alle medewerkers van de pers vrij te laten. Gezien het feit dat hier niet concreet naar uw persoonlijke problemen wordt gerefereerd, wijzigt dit document niets aan bovenstaande beslissing.

Het door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde krantenartikel in de krant "Hakimiyyat" bevat de informatie dat u bij de gebeurtenissen van oktober 2003 werd gearresteerd. Gezien uit de informatie waarover het commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, duidelijk blijkt dat de door u aangehaalde feiten in verband met uw beweerde arrestatie in oktober 2003 niet stroken met de realiteit, en aangezien uit deze zelfde informatie blijkt dat tegen betaling van

50 euro alles in de krant gepubliceerd kan worden in Azerbeidzjan, wijzigt dit document niets aan bovenstaande beslissing.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde convocatie bevat volgens uw verklaringen (CGVS, p. 5) geen reden waarom u werd geconvoceerd, en wijzigt bijgevolg niets aan bovenstaande beslissing."

4. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 30 december 2008 een schending aan van de artikelen 48/3 en 57/6 van de voormelde wet van 15 december 1980, en van het redelijkheidsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel.

Hij meent *"dat de informatie die door de overheidsdiensten van Azerbeidzjan aan de Commissaris-generaal werd overgemaakt vooraf gecensureerd werd"*.

Hij verklaart dat hetzelfde geldt voor de lijst van 120 personen waartegen een strafzaak is gestart in navolging van de gebeurtenissen van oktober 2003, zodat deze lijst onvolledig is. Hij verklaart dat geen informatie werd teruggevonden over de organisatie Khalg Sessi, omdat deze een geheime politieke organisatie betreft die niet door overheid erkend werd.

Hij laat gelden dat uit *"de documentatie"* duidelijk blijkt dat zijn familie *"geleden heeft onder vroegere regimes"* en wijst op de krantenartikels die hij neerlegde en waaruit blijkt dat mensen uit zijn directe omgeving werden gearresteerd, dat hij zelf werd gearresteerd en dat hij wordt gezocht als slachtoffer van gerechtigheid.

Hij meent dat hij zijn problemen dan ook aannemelijk maakt, en aldus als vluchteling dient te worden erkend, minstens de subsidiaire beschermingsstatus dient toegekend te worden.

5. De Raad merkt op dat, in tegenstelling tot wat verzoeker aanvoert in zijn verzoekschrift, de informatie (CEDOCA-antwoorddocument met referte "AZE2008-011") waarop de Commissaris-generaal zich heeft gebaseerd en die vervat is in het administratief dossier (zie stuk 14), niet rechtstreeks afkomstig is van de Azerbeidjaanse autoriteiten.

Uit de betrokken informatie blijkt immers dat die informatie enerzijds gebaseerd is op de Factiva-databank, die onder meer de berichten van Azerbeidjaanse persbureaus overneemt, en anderzijds op een vraag aan de (E. Z.), die voorzitter is van het "Human Rights Center of Azerbeidzjan" (HRC), dé referentieorganisatie op het gebied van mensenrechten in Azerbeidzjan. Verschillende internationale organisaties, zoals de Raad van Europa en het UNHCR, maar ook buitenlandse regeringsinstanties doen bovendien beroep op de erkende expertise van (E. Z.) die beschouwd wordt als de specialist inzake politieke gevangenen in Azerbeidzjan. Het HCRA is bovendien lid van de "International Helsinki Federation for Human Rights" (IHF) en van de "Fédération Internationale des Droits de l'Homme".

De Raad is dan ook van oordeel dat deze informatie geenszins het voorwerp is geweest van *"censuur en doofpotpraktijken van de overheid van Azerbeidzjan"*, zoals verzoeker aanvoert in zijn verzoekschrift van 30 december 2008 (zie p. 4).

De Raad leest in het voormeld antwoorddocument dat (E. Z.) nooit van een beweging die Xalq Sesi heet, heeft gehoord, dat in 1992-1993 alle politieke partijen en bewegingen in Azerbeidzjan werden geregistreerd, zelfs separatistische en extremistische, dat de organisatoren van de evenementen op 16 oktober 2003 welbekend zijn en dat daar geen politieke beweging met de naam "Xalq Sesi" bij betrokken was, dat niemand van de administratief gearresteerden langer dan 15 dagen in detentie bleven, dat de lijst van personen die strafrechtelijk werden beschuldigd bekend was, maar verzoeker er niet op voorkomt, en dat het gelet op de politieke context vrijwel onmogelijk was dat iemand die die dag had gesproken zou zijn vrijgelaten.

De Raad leest in de betrokken informatie ook dat er in Azerbeidzjan geen politieke censuur is, hetgeen zich keert tegen verzoekers bewering in zijn verzoekschrift (zie p. 4) *"dat Khalg Sessi een geheime politieke organisatie is die niet werd erkend door de overheid"*.

De Raad is van oordeel dat de Commissaris-generaal terecht stelde dat de fundamentele tegenstrijdigheden tussen verzoekers verklaringen en deze objectieve informatie, tot gevolg hebben dat aan verzoekers asielrelaas geen enkel geloof kan worden gehecht.

Wat verzoekers verwijzing betreft naar de documentatie en de krantenartikels die hij heeft neergelegd, stelt de Raad vast dat verzoeker de motivering van de bestreden beslissing dienaangaande niet weerlegt. De Raad schaaft zich er achter en maakt ze tot de zijne.

Er wordt inderdaad op juiste wijze in aangetoond dat deze stukken geen geloofwaardigheid verlenen aan verzoekers asielrelaas. Bovendien wordt opgemerkt dat documenten slechts bewijswaarde hebben ter ondersteuning van een geloofwaardig bevonden asielrelaas, hetgeen in casu duidelijk niet het geval is. Niet onvermeld mag worden gelaten dat uit voormelde informatie blijkt dat tegen betaling van 50 euro gelijk welk bericht in Azerbeidzjan in de krant gepubliceerd kan worden.

Gelet op wat voorafgaat, heeft de Commissaris-generaal terecht besloten tot de ongelooftwaardigheid van verzoekers asielrelaas.

De Commissaris-generaal schendt dan ook geenszins zijn bevoegdheid vervat in artikel 57/6 van de voormelde wet van 15 december 1980, noch schendt de bestreden beslissing het redelijkheidsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel.

Een ongelooftwaardig relaas kan niet als basis dienen voor de erkenning van de status van vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980, noch voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Verzoeker brengt geen andere elementen aan waaruit een reëel risico op ernstige schade blijkt in de zin van voormelde wetsbepaling, noch beschikt de Raad hiertoe over enige informatie.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 28 mei 2009 door:

dhr. M. BONTE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
----------------	--

dhr. P. BREYNE,	toegevoegd griffier.
-----------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

P. BREYNE.

M. BONTE.